

๕.๑ รูปแบบ	หลักสูตรระดับปริญญาเอก
๕.๒ ภาษาที่ใช้	ภาษาไทย
๕.๓ การรับเข้าศึกษา	รับเฉพาะนักศึกษาไทย
๕.๔ ความร่วมมือกับสถาบันอื่น	เป็นหลักสูตรของมหาวิทยาลัยมหิดลโดยเฉพาะ
๕.๕ การให้ปริญญาแก่ผู้สำเร็จการศึกษา	ให้ปริญญาเพียงสาขาวิชาเดียว

๖. สถานภาพของหลักสูตรและการพิจารณาอนุมัติ/เห็นชอบหลักสูตร

๖.๑ เป็นหลักสูตรใหม่ พ.ศ. ๒๕๖๓

๖.๒ เริ่มใช้ในภาคการศึกษาที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๖๓ เป็นต้นไป

๖.๓ สภามหาวิทยาลัยมหิดลอนุมัติหลักการการเปิดหลักสูตรในการประชุมครั้งที่ ๕๔๑ เมื่อวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๖๒

๖.๔ คณะกรรมการพิจารณากลับกรองหลักสูตร พิจารณาหลักสูตรนี้ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๒๗ มกราคม พ.ศ.๒๕๖๓

๖.๕ สภามหาวิทยาลัยอนุมัติหลักสูตรในการประชุมครั้งที่ ๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๕ เมษายน พ.ศ.๒๕๖๓

๗. ความพร้อมในการเผยแพร่หลักสูตรที่มีคุณภาพและมาตรฐาน

หลักสูตรมีความพร้อมในการเผยแพร่ว่าเป็นหลักสูตรที่มีคุณภาพและมาตรฐานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ในปีการศึกษา ๒๕๖๕ (หลังเปิดสอน ๒ ปี)

๘. อาชีพที่สามารถประกอบได้หลังสำเร็จการศึกษา

๘.๑ ผู้เชี่ยวชาญด้านฉุกเฉินการแพทย์

๘.๒ นักวิชาการ ผู้เชี่ยวชาญ ทั้งภาครัฐและเอกชน

๘.๓ นักวิจัยทางด้านฉุกเฉินการแพทย์

๙. ชื่อ นามสกุล เลขบัตรประจำตัวประชาชน ตำแหน่ง และคุณวุฒิการศึกษาของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

ลำดับ	เลขบัตรประจำตัวประชาชน ตำแหน่งทางวิชาการ ชื่อ -นามสกุล	คุณวุฒิ (สาขาวิชา) สถาบัน : ปีที่สำเร็จการศึกษา	สังกัด
๑	XXXXXXXXX XXXX รองศาสตราจารย์ ดร.นายแพทย์ไชยพร ยุกเซ็น	- ปร.ด. (ระบดวทยาคลินิก) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ : ๒๕๖๑ - ว.ว. (เวชศาสตร์ฉุกเฉิน) แพทยสภา : ๒๕๕๓ - พ.บ. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ : ๒๕๔๗	ภาควิชาเวชศาสตร์ฉุกเฉิน คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล
๒	XXXXXXXXX XXXX ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นายแพทย์ ปุงควะ ศรีเจริญ	- ว.ว. (เวชศาสตร์ฉุกเฉิน) แพทยสภา : ๒๕๕๓ - พ.บ. มหาวิทยาลัยมหิดล : ๒๕๕๐	ภาควิชาเวชศาสตร์ฉุกเฉิน คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล

ลำดับ	เลขบัตรประจำตัวประชาชน ตำแหน่งทางวิชาการ ชื่อ -นามสกุล	คุณวุฒิ (สาขาวิชา) สถาบัน : ปีที่สำเร็จการศึกษา	สังกัด
๓	XXXXXXXXX XXXX อาจารย์ ดร.นายแพทย์ พงศกร อธิเศวกพฤทธิ์	- ประ.ด. (วิทยาการระบาดวิทยาคลินิก) มหาวิทยาลัยมหิดล : ๒๕๖๒ - ว.ว.(เวชศาสตร์ฉุกเฉิน) แพทยสภา : ๒๕๕๑ - พ.บ. มหาวิทยาลัยมหิดล : ๒๕๔๘	สถาบันการแพทย์ จักรีนฤพดินทร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

๑๐. สถานที่จัดการเรียนการสอน

ภาควิชาเวชศาสตร์ฉุกเฉิน คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล

๑๑. สถานการณ์ภายนอกหรือการพัฒนาที่จำเป็นต้องนำมาพิจารณาในการวางแผนหลักสูตร

๑๑.๑ สถานการณ์หรือการพัฒนาทางเศรษฐกิจ

จากรายงานสถานการณ์การแพทย์ฉุกเฉิน ปี พ.ศ.๒๕๕๙ พบว่าจำนวนผู้ป่วยฉุกเฉินของประเทศ ไทย ๓ ปีย้อนหลังมีแนวโน้มจำนวนสูงขึ้นทุกปี คือ ปี พ.ศ.๒๕๕๗ จำนวน ๑,๒๔๘,๙๑๘ ราย ปี พ.ศ. ๒๕๕๘ จำนวน ๑,๓๗๔,๖๘๓ ราย และในปี พ.ศ.๒๕๕๙ จำนวน ๑,๔๙๙,๑๑๓ ราย และหากพิจารณาถึง จำนวนผู้เสียชีวิตที่เกิดเหตุและเสียชีวิตระหว่างนำส่งโรงพยาบาล ก็มีแนวโน้มสูงขึ้นทุกปีเช่นกัน โดย ในปีพ.ศ.๒๕๕๗ จำนวน ๑,๒๔๙ ราย ปี พ.ศ.๒๕๕๘ จำนวน ๒,๑๕๘ ราย และ ในปี พ.ศ.๒๕๕๙ มีจำนวน มากที่สุดคือ ๒,๘๔๕ ราย ซึ่งการเสียชีวิตของผู้ป่วยฉุกเฉินมีปัจจัยหลายประการมาเกี่ยวข้อง ซึ่งบางปัจจัย อาจเป็นการเสียชีวิตที่สามารถป้องกันได้ แต่พบว่า ผู้เสียชีวิตบางส่วนเป็นผู้ที่มีโอกาสรอดชีวิต ซึ่งผู้ป่วย ฉุกเฉินกลุ่มนี้ หากมีระบบการดูแลนอกโรงพยาบาลที่มีประสิทธิภาพตั้งแต่เกิดเหตุ ระหว่างการนำส่ง และจนกระทั่งส่งไปยังโรงพยาบาลที่มีการดูแลเฉพาะด้านที่เหมาะสม คาดว่าจะสามารถช่วยลดอัตราการ เสียชีวิตของผู้ป่วยกลุ่มนี้ลงได้ ภายใต้ระบบบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ โดยจะต้องมีความพร้อมทั้ง ด้านทรัพยากร ไม่ว่าจะเป็นทรัพยากรด้านวัสดุ อุปกรณ์ ยานพาหนะ และบุคลากร โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ทรัพยากรด้านบุคลากรนับว่าเป็นส่วนสำคัญยิ่งที่จะช่วยพัฒนาระบบการดูแลผู้ป่วยฉุกเฉินนอก โรงพยาบาล ซึ่งจะส่งผลให้ผู้ป่วยฉุกเฉินได้รับความปลอดภัยมากขึ้น และสร้างความมั่นใจให้กับ ผู้รับบริการ

จากการศึกษาของสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติร่วมกับมหาวิทยาลัย Kardstad ของประเทศ สวีเดนในปี พ.ศ.๒๕๕๔ พบว่า การที่ผู้ป่วยฉุกเฉินได้รับการตรวจรักษาในห้องฉุกเฉินเร็วขึ้นทุกๆ ๑ นาที จะสามารถลดความสูญเสียทางเศรษฐกิจได้ถึง ๑,๐๐๐ ล้านบาทต่อปี และจากข้อมูลตามแผนพัฒนา กำลังคน๒๐ ปี ที่ผ่านการเห็นชอบจากคณะกรรมการการแพทย์ฉุกเฉิน (กพฉ.) พบว่า ประเทศไทยมีความ ต้องการหน่วยปฏิบัติการฉุกเฉินขั้นสูงจำนวน ๑,๐๓๓ หน่วย เพื่อให้มีรัศมีพื้นที่ปฏิบัติการ ๑๐ กิโลเมตร และความต้องการนักปฏิบัติการฉุกเฉินการแพทย์ปฏิบัติงาน ทั้งสิ้น ๕,๑๖๕ คน เพื่อให้สามารถหมุนเวียน

ปฏิบัติการได้ตลอด ๒๔ ชั่วโมง นอกจากนี้ ยังต้องมีการผลิตนักฉุกเฉินการแพทย์เพื่อรองรับการพัฒนาการศึกษาหรือฝึกอบรมในสถาบันการศึกษาที่จัดการเรียนการสอนในสาขาฉุกเฉินการแพทย์

๑๑.๒ สถานการณ์หรือการพัฒนาทางสังคมและวัฒนธรรม

ระบบการแพทย์ฉุกเฉินของประเทศไทยในปัจจุบันมีการพัฒนาเพิ่มมากขึ้น มีการจัดการฝึกอบรมแพทย์เฉพาะทางสาขาเวชศาสตร์ฉุกเฉินซึ่งเป็นแพทย์ที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะในการดูแลผู้ป่วยและจัดการระบบบริการในห้องฉุกเฉิน มีการจัดทำมาตรฐานการดูแลผู้ป่วยฉุกเฉินและมีการพัฒนาเครือข่ายการส่งต่อระหว่างโรงพยาบาลที่มีคุณภาพและเป็นมาตรฐาน ในทางกลับกันการแพทย์ฉุกเฉินนอกโรงพยาบาล (Emergency Medical Service) กลับมีการพัฒนาที่ล่าช้า ปัจจุบันทีมกู้ชีพที่ปฏิบัติงานนอกโรงพยาบาลส่วนใหญ่เป็นเจ้าหน้าที่กู้ชีพขั้นพื้นฐานที่ผ่านการฝึกอบรมเพียง ๔๐ ชั่วโมงเท่านั้น ซึ่งมีหน้าที่ในการนำส่งผู้ป่วยมายังโรงพยาบาลที่ใกล้ที่สุด แต่ไม่สามารถให้การรักษายาบาลที่เหมาะสมและจำเป็นได้ ซึ่งปัจจุบันประเทศไทยมีหน่วยปฏิบัติการการแพทย์ฉุกเฉินที่ขึ้นทะเบียนแล้ว รวมทั้งสิ้นมากกว่า ๗,๓๖๒ หน่วย แต่พบว่าหน่วยปฏิบัติการการแพทย์ฉุกเฉินดังกล่าว สามารถให้บริการการแพทย์ฉุกเฉินแก่ผู้เจ็บป่วยฉุกเฉินเพียงร้อยละ ๓.๒ ของจำนวนผู้เจ็บป่วยฉุกเฉินที่จำเป็นต้องได้รับการบริการทั้งหมดเท่านั้น

จากข้อมูลแผนการพัฒนากำลังคนในระบบการแพทย์ฉุกเฉินของสถาบันการแพทย์ฉุกเฉินประจำปี พ.ศ.๒๕๕๗ พบว่า ในปัจจุบันมีความต้องการนักปฏิบัติการฉุกเฉินการแพทย์ถึง ๕,๐๐๐ คน ซึ่งต้องใช้ระยะเวลาในการผลิตบุคลากรกลุ่มนี้ถึง ๒๐ ปี และใช้สถาบันการศึกษาถึง ๑๓ สถาบันในการฝึกอบรมจึงจะบรรลุเป้าหมายดังกล่าว

ดังนั้น การพัฒนาบุคลากรเฉพาะด้านการแพทย์ฉุกเฉิน ก็จะเป็นกลไกสำคัญที่จะทำให้ระบบนั้นเกิดความมั่นคงและยั่งยืนต่อไป รวมทั้งมีการวางแผนการพัฒนาระบบการแพทย์ฉุกเฉินให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ที่กำหนดใน พระราชบัญญัติการแพทย์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งบุคลากรทางการแพทย์ฉุกเฉินนอกโรงพยาบาลที่มีหน้าที่สำคัญในการดูแลผู้ป่วยเจ็บฉุกเฉิน ได้แก่ นักปฏิบัติการฉุกเฉินการแพทย์ หรือ Paramedic ซึ่งในปัจจุบันทั้งจำนวนและสถาบันฝึกอบรมยังไม่เพียงพอกับความต้องการของประเทศไทย

๑๒. ผลกระทบจากข้อ ๑๑.๑ และ ๑๑.๒ ต่อการพัฒนาหลักสูตรและความเกี่ยวข้องกับพันธกิจของมหาวิทยาลัย

๑๒.๑ การพัฒนาหลักสูตร

จากผลกระทบในหัวข้อ ๑๑.๑ และ ๑๑.๒ ภาควิชาเวชศาสตร์ฉุกเฉิน คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล จึงได้พัฒนาหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาฉุกเฉินการแพทย์ โดยเนื้อหาหลักสูตร มุ่งเน้นผลิตดุษฎีบัณฑิตที่มีคุณสมบัติสอดคล้องกับพันธกิจของมหาวิทยาลัยมหิดล คือ ผลิตดุษฎีบัณฑิตที่มีความเป็นเลิศทางด้านสุขภาพ ศาสตร์ ศิลป์ และนวัตกรรมบนพื้นฐานของคุณธรรม เพื่อสังคมไทย และประโยชน์สุขแก่มวลมนุษยชาติ กล่าวคือ ดุษฎีบัณฑิตมีความเป็นเลิศในการแก้ปัญหาสุขภาพของประชากรในประเทศโดยเฉพาะอย่างยิ่งที่เกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉินนอกโรงพยาบาล มีความรู้ทางการแพทย์นอกโรงพยาบาลที่ดีมีคุณธรรม จริยธรรม พร้อมทั้งจะทำประโยชน์ให้กับสังคม และมีความสามารถทางวิชาการและการวิจัยในระดับดีมาก เป็นผู้นำด้านการแพทย์ฉุกเฉินนอกโรงพยาบาลให้กับประเทศไทย และสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยมหิดล

๑๒.๒ ความเกี่ยวข้องกับพันธกิจของมหาวิทยาลัย

หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาฉุกเฉินการแพทย์ มุ่งเน้นผลิตดุษฎีบัณฑิตที่มีคุณสมบัติสอดคล้องกับพันธกิจของมหาวิทยาลัยมหิดล คือ ผลิตดุษฎีบัณฑิตที่มีความเป็นเลิศทางด้านสุขภาพ ศาสตร์ ศิลป์ และนวัตกรรมบนพื้นฐานของคุณธรรม เพื่อสังคมไทย และประโยชน์สุขแก่มวลมนุษยชาติ กล่าวคือ ดุษฎีบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษามีความเป็นเลิศในการแก้ปัญหาสุขภาพของประชากรในประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่เกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉินวิกฤตนอกโรงพยาบาล มีความรู้ทางการแพทย์ฉุกเฉินวิกฤตนอกโรงพยาบาลที่ดี มีคุณธรรมจริยธรรม พร้อมที่จะทำประโยชน์ให้กับสังคม และมีความสามารถทางวิชาการและการวิจัยในระดับดีมาก เป็นผู้นำด้านการแพทย์ฉุกเฉินวิกฤตนอกโรงพยาบาลให้กับประเทศไทย และสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยมหิดล

หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาฉุกเฉินการแพทย์ มุ่งเน้นผลิตดุษฎีบัณฑิตที่สามารถสร้างผลงานวิจัยและนวัตกรรมสู่การเพิ่มมูลค่า (Value Added) เพื่อพัฒนาการแพทย์ฉุกเฉินวิกฤตนอกโรงพยาบาลในระดับสากลและสามารถสร้างงานวิจัยและตีพิมพ์ในวารสารชั้นนำระดับนานาชาติ เพื่อนำข้อมูลจากงานวิจัยมาเป็นข้อมูลอ้างอิงในการพัฒนาการแพทย์ฉุกเฉินของประเทศไทยต่อไป

หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาฉุกเฉินการแพทย์ มุ่งเน้นผลิตดุษฎีบัณฑิตตามผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของนักศึกษา (Outcome Based Education) และมุ่งเน้นในการสร้างดุษฎีบัณฑิตให้สามารถพัฒนาศักยภาพของตนเอง ทั้งด้านความรู้ทักษะ คุณธรรม จริยธรรมและคุณลักษณะเพื่อเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงที่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อสังคมในวงกว้าง (Transformative Leader) และมุ่งเน้นจัดการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ของนักศึกษา (Innovative System for Teaching and Learning Development)

หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาฉุกเฉินการแพทย์ มุ่งเน้นการเรียนการสอนที่เกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉินวิกฤตนอกโรงพยาบาล ที่ส่งเสริมให้มีความร่วมมือกันในการปฏิบัติงานของบุคลากรและหน่วยงานต่างๆ เพื่อให้เกิดการบริการทางวิชาการเกี่ยวกับการแพทย์ฉุกเฉินวิกฤตนอกโรงพยาบาลแบบสหวิทยาการ (Interdisciplinary) และเป็นการเรียนการสอนที่มีการส่งเสริมให้เกิดนวัตกรรมในการดูแลผู้ป่วยฉุกเฉินวิกฤตนอกโรงพยาบาลเพื่อขับเคลื่อนและตอบสนองต่อการพัฒนาการแพทย์ฉุกเฉินของประเทศไทยต่อไป

หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาฉุกเฉินการแพทย์ เป็นหลักสูตรดุษฎีบัณฑิต ที่เป็นสาขาต่อยอดของหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาปฏิบัติการฉุกเฉินการแพทย์ หลักสูตรแรกและหลักสูตรเดียวของประเทศไทย จึงเป็นหลักสูตรที่ทำให้มหาวิทยาลัยเป็นแบบอย่างของมหาวิทยาลัยต้นแบบและนำมหาวิทยาลัยไปสู่ความเป็นเลิศและยั่งยืน ตลอดจนเป็นการสร้างภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยมหิดลให้มีความเด่นชัดด้านมหาวิทยาลัยที่เป็นผู้นำด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพของประเทศไทย

๑๓. ความสัมพันธ์กับหลักสูตรอื่นที่เปิดสอนในคณะ/ภาควิชาอื่นของมหาวิทยาลัย

ไม่มี